

Szerkesztőség: KIRCHNER E.-féle
Könyvnyomdai műintézet, Versecz

Előfizetési díj: egész évre
helyben 6 korona.

Előfizetési díj: egész évre
vidéken 7 korona.

Egyes szám ára 12 fillér

DÉLVIDÉK

Kiadó-hivatal: KIRCHNER E.-féle
Könyvnyomdai műintézet, Versecz

Hirdetési díj petitsoronként
12 fillér. Nyilttérben egy
sor 20 fillér.

Hirdetések elfogadtnak
minden hirdetési irodában

Előbb: „DÉLVIDÉKI NEMZETÖR”

A „VERSECZI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE

Románia hadüzenete.

Hónapok, hetek, napok óta egyre lázasabban, egyre türelmetlenebbül kérdeztük. Kérdegettük: mi lesz Romániával? Tudni akartuk, tudni kívántuk, hogy mire határozza el magát végre is Románia?

A sok kérdésre megvan most a válasz.

Románia megüzente nekünk a háborút.

Odatul a Kárpátokon, az alsó Duna mentén addig okoskodtak, addig fontolgattak, addig sugdolóztak az ántánt embereivel, amíg végre rászánták magukat erre az elhatározásra.

Legfőbb ideje volt ennek a színvallásnak. Jobb nekünk egy szemközt jövő ellenség, mint az ellenünk agyarkodó s a barátság köpenyében burkolózó álnok szomszéd.

A román szifkusz immár megszűnt szifkusznek lenni. Amint hogy sohasem is volt az. Mindig is hiéna volt, amely a mi hullánon akart jóllakni, betelni. Csak félt az előbb bevallani. Attól tartott, hogy nagyon is hamarosan a torkára forrasztjuk a szándékát. Azt várta, azt remélte, hogy Magyarország-Ausztria elenyved majd az oroszok támadásaitól, azt vélte, hogy majd hamarosan a porondra jutunk véresen, végvonaglásban s már leste az alkalmat, hogy akkor ránkrohanva, hamarosan kitépjen egy darabot országunk testéből.

Az oroszok északi s a franciák és angolok nyugati látszólagos, helyenkinti sikereinek hatása alatt s felhasználva az

alkalmat, amikor bolgár szövetségeseink a Balkánon bitangoló ántántesapatok megverésével vannak elfoglalva, azt hitte végre a sok ántántigérettől elkábított és ántántépőztől elcsábított vezéreinek izgatásaitól megkötyagosodott Románia, hogy nem késbet már az ideje annak, amikor a monarchia területekre kerül. Nosza, hát: nehogy kimaradjon az osztzkodásból, sietett nekünk megüzenni a háborút.

Nagy csalódás várakozik reája. A hadihelyzet északon, délen, nyugaton mindenütt a központi hatalmak és azok szövetségesei javára fordul. Bukovinában és Galiciában az oroszokat nemcsak megállítottuk, hanem diadalmasan már vissza is üzzük. A németek a Somme és a Maas mellett rendületlenül állják az angolok és franciák rettentő ágyuzását és meg megújuló támadásait. Odatul a Balkánon győzelmesen halad előre a polgárok offenzívája. Mire alapítja tehát Románia azt a hitét, hogy a központi hatalmak elvesztették a hadjáratot? Semmi másra, mint arra a sok biztatásra és hitegetésre, amelyre az ántánt részéről szükség van. A román hiéna azt hiszi, hogy dögre támadhat, de keservesen lesz kénytelen tapasztalni, hogy a monarchia nagyon is él és hogy nemcsak megvédeni tudja területét, hanem meg is torolja a rajta esett árulást.

Mert árulásról van szó. Románia létét, fejlődését és virágzását a központiaknak köszönheti. A központiak jóakarata csinált belőle önálló államot és királyságot. A központiak még szerződésre is léptek vele. Ez a szerződés, ha nem is mellettünk való

beavatkozásra, de legalább is és feltétlenül semlegeségre kötelezte Romániát. Románia azonban követendőnek találta Olaszország hitegesési példáját s a lelkiismeret szavát elnyomta benne az ántánt csábító sugdolózása. Hálátlan és esküszegő lett Románia a központiakkal szemben.

Erdély kell Romániának? A szép, szent és öröktől fogva tulajdonunkat képező Erdélyre vágyik? Hazánknek egy elválaszthatatlan részét áhitozza? Ezért kezdett ellenünk háborút? Jó Mérjük tehát össze a fegyvereinket. Vegye el tőlünk Erdélyt, ha tudja. De nem fogja tudni. A határon ott állanak a magyar vitézek, akik vérükkel, saját testükkel védelmezik meg a haza rögét. A román háboru más lesz, mint a szerb, orosz és olasz háborunk. A gyűlölet soha nem ismert foka egyesülve óriási megvetésünkkel hatványozottan erősíteni fogja karjainkat. Ne felejtse el Románia, hogy szomszédjával, a kis Szerbiával hogyan bántunk el. Ha ez nem volt a számára tanulság: okuljon majd saját magán.

Tisza Erdély védelméről.

A múlt hét esütörtökön az erdélyi kerületek képviselői megjelentek Tisza István gróf miniszterelnöknel, hogy Románia háborus beavatkozása esetén Erdély sorsára iránt érdeklődjenek. Tisza igen szívesen fogadta a képviselőket s behatóan informálta őket a helyzetről s a várható eseményekről. A miniszterelnök kijelentette a képviselők előtt, hogy nem keressük a háborút Romániával, de számoltunk minden

Romok.

Reggeli négy órától este kilenc óráig tart most a menetelés. Ez az időpont be is tartódik, néha történik csak meg, hogy a lovak a reájuk rakott teher súlyához képest esti hét óra fele már nagyon lassan szedegetik a lábukat. A kocsisok nyakra-főre jelentgetik:

— Kadét ur kérem, a Szultán már alig bírja, vagy a Szürke már lesantult az erőlködéstől, a Lencsi pedig megállt, az Istennek se megy tovább.

Ez bizony nagy baj. Ilyen évek előtt meg kell hajolni, Táborra kell hamarosan keresni, mert a ló drága kincse a háborúnak. Azzal adták át nekünk, hogy meg szemünk világánál is jobban vigyázzunk reájuk. Kiadódik tehát a parancs:

— A legelső alkalmas helyen megállapodunk.

Ez nagy örömet jelent mindig az embernek. Hogyisne, mikor meg csak esti 7 óra és pihenni lehet egyhuzamban másnap négy óráig. Ökolre mennek egymással vigaságukban a legények, a földön hemperegnek és jókedvűen kiáltanak át a tulsó parti hegyeknek, honnan visszhang ver vissza.

— Kakuk madár, mondd, meddig élek én? — idéz egy intelligens altiszt.

A másik, az már nem foglalkozik ilyen komor gondolatokkal. Nagyon aktuális kérdést intéz a visszhanghoz:

— Mikor lesz már vége a háborúnak? — kiáltja.

A szivemen van a kezem, erre a kérdésre még a visszhang sem válaszolt.

Egy karaván közeledik most szembe velünk, sötét arcu, lehorgasztott feju, szakállas, otromba alakok, lerongyolódott ruhákban, a kiállott szenvedés és énség arcukat belygzi. Dzsingisz kán csordáihoz hasonlók, valahonnan sötét Ázsiából.

Egy őrmester a foglyok kísérője, futólag vetem oda a kérdést:

— Mennyi?

— Hatszáz! válaszol kurtán.

Hidon megyünk most át, uszkös gerendákból van hevenyészve, fekete füstös törzsek az állványok: ijedten horkannak a lovak, szokatlan ellőttük a látvány. Alattunk kis csermely folydogál, melynek felszínén ezüst vonalak húzódnak és a letűnő napsugár hullámfodrait aranyköddel fátyolozza le.

„Csujesokkal” találkozunk, kik egyéb fegyver hiányában kampós botot szorongatnak ke-

zükben, olyant, amely végszükségben egy-két embernek éppen elegendő volna. Hely után érdeklődöm náluk, hol lónak, embernek egyaránt megfelelő szállás jutna. Az egyik botjával egy kugró hegycsúcsra mutat, régi varromokat emleget, melyek előtt mezőség terül el.

Arra felé ves-zük utunkat.

Már messziről megpillantjuk a sűrű fenyvesek közt eirejtett rönköket. A hegyoldalba meredek hágesók vannak vájva, ut, mely a várhoz visz.

Táborra verünk. Négyszöget formálnak a kocsik, olyan karán felét, mely előtt örök állanak.

Már az estbe ves az idő, a kezdődő sötétség Próbára teszi az örök éberségét, szemek, mint a zsákmányra éhes hiúz össze-vissza járnak és a köröskörüli erdősebbe kémlelnek.

Mi már ott állunk a várnál, régi időknek, véres epizódoknak színhelye előtt.

A múltba kalandozik vissza lelkünk, az oligarkák korára gondolunk. Csak Mátóra és a többi kis királyokra; ilyen lehetett várak hajdanában.

Itt is nagy urak dörzsölhettek, odahurcolt, megkínzott leányok társaságában, az arany bilikom kézzel-kézre járt és a lantosok, regösök virradatig pengették hárfájukat. Nagy, cimere

esetőséggel és készen várjuk a történéseket. Hangsúlyozta Tisza, hogy Erdély védelméről minden esetőséggel szemben jóelőre gondoskodás történt. Az erdélyi képviselők pártkülömbőség nélkül a legnagyobb megnyugvással fogadták Tisza információit és jól esett hallaniok, amikor a miniszterelnök a többi között azt mondta nekik, hogy felig-meddig ő is erdélyinek vallja magát és épp annyira a szívében hordja Erdély sorsát, mint bármelyik erdélyi képviselő. Néhány hét előtt, amikor a Romániával való helyzet szintén igen feszült volt, a munkapárti klubban a képviselők megkérdezték Tiszát, igaz-e, hogy erdélyi vármegyéket akarnak odaadni Romániának? A miniszterelnök a legnyomatékosabban azt válaszolta, hogy erről sohasem volt szó.

— Tavaly ilyenkor azt mondtam — szölte a miniszterelnök — hogy egyetlen erdélyi vármegyét sem adunk oda, most azt mondom, egy akácfa sem kaphat tőlünk Románia!

NAPIHIREK

Kinevezés. A belügyminiszter a verseczi m. kir. határrendőrkirendeltségnél beosztott Szabó András c. határrendőrségi-őrsvezetőt valóságos őrségvezetővé kinevezte.

Öngyilkosság. Fiegert Malvin k. a. temesvári postatiszt, volt verseczi lakos 30 éves korában súlyos idegbaja miatt öngyilkos lett.

A hűtlen hitves halála. A temesvári hadosztálybíró Radulovác György 61. sz. gyalogezredbeli közlegény, verseczi gazdálkodó felett ítélték, aki ez évi május havában visszatérve a harcterről Verseczen késsel megölte a feleségét. Mialatt Radulovác a harctéren volt, azalatt felesége az ös-szegyűjtött kis vagyongajukat elpazarolta, sőt hűtlenül meg is csalta a férjét. A tárgyaláson egész sereg tanút hallgatott ki a bíróság, akik valamennyien a hitvesgyilkos katonára javára vallottak. A bíróság

szobák lehettek ezek a romok, melyek falazatán a dicső ősök arcképei függtek és a dolyfós varur nagy léptekkel mérhette végig a boltozatos folyosókat és mozaikos padlót, melynek mélyéből vontatott sírbolti dunnyogás hangzott fel.

Vagy egy Scott Walter-regény színhelye lehetett, bástyákkal és védművekkel, felvonóhidakkal ellátott hatalmas vár, melynek udvarán a galamblelkű várkisasszony sétált, kinek ezüst csengésű kacaja a börtön mélyén sinlődő kig hatolt és aki a toronyból napjában többször figyelte a messziről világító utat, nemetűnik fel egy hatfogatu kocsi erős dalis, bárszony ruhába öltözött leventével, ki számára a boldogságot hozza.

A lovagregék fenszögös levegője honolt itt a romhalmaz között, a középkor misztikus fátyolba burkolt történetei elevenednek meg, a regék és mondák világa támad fel az asszonytisztelő, gyámoltalanokat védő, verhetetlen lovagokkal, kiknek acéltől készült ruházatuk és rostélyos sisakjuk már réges-régen a romok közé temetődött.

Négy fedetlen fal mered minduntalan a magasba: kilótt srappell-hüvelyek, Mannlicher-föltények, fel nem robbant gránatok, ezek már a modern kor megszemélye itői.

Vadregényes hely évszázados tögyfakkal és sűrű erdőségekkel borított hely: kőbor emberek éjjeli menedéke, hol az alvó lélek álomtündér ölébe hull és a középkor drámáit szövi tovább. Tesztéküli rémek sóhajait hallja az

a számos enyhítő körülmény figyelembe vételével nem gyilkosság, hanem erős felindulásban elkövetett emberölés büntetésében mondotta ki Radulovácot bűnösnek és ezért a katonai büntető törvénykönyv minimális előírását, három évi súlyos börtönt alkalmazta büntetésként, betudva harmadfél hónapi vizsgálati fogságot.

Lábbeliek és szijgyártó cikkek szállítása. A temesvári kereskedelmi és iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a kereskedelemügyi miniszter a cs. és kir. közös hadsereg lábbeli és szijgyártó cikkekben felmerült hadiszükségletének fedezésére pályázatot hirdet. Az ajánlat benyújtásának határideje szeptember másodika. Ipartestületbe tartozó kisiparosok, ajánlatukat illetékes ipartestületüknél kötelesek benyújtani, az ipartestületbe nem tartozók pedig a kamaránál.

Szabad gabonát vásárolni Temes megye területén. A kereskedelemügyi miniszter Ferenczy Sándor alispánnak megadta a felhatalmazást arra, hogy Fehértemplom város lakosainak a város területén kívül még két járásra terjessze ki a házi szükségletre szóló bevásárlási engedély érvényét, a vármegye minden járásában pedig lehesse a községi igazolvánnyal nemcsak az illető községben, de az egész járásban gabonát vásárolni a háztartási szükségletre. Sőt amennyiben az alispán úgy találja, minden járás mellé még egy másik járást is jelöljön ki ahol szintén lehet vásárolni. Nagyfentőségű az alispán intervenciójának ezen eredménye, mert ezzel biztosította Temes megye lakosságának mozgási szabadságát az élelmezés biztosítása érdekében s egyben újabb bizonyosságát szolgáltatva annak, hogy a megye lakosainak érdekeit minden törvényes eszközzel védi és oltalmazza.

Beiratások. A városi polg. leányiskolánál a tanulók beiratása szept. 1. és 2-án délelőtt 8—12-ig és délután 2—5-ig történik.

idetévedt vándor, mhez altató port a közeli zuhatag ad.

A dajkamesék szívárványszínű világa ez, a régiék olvadékonny szeremenek és véres tragédiáknak gyönyörű egybeolvadása.

Földalatti a agutat pillantunk meg, régi töredezett szobrokkal lum-lommal telerakva, ajtó, melyen kretával már felírás is van:

— 40 ember, 60 ló!

Itt mir a háboru tombol; az agyudőrej hangja és a halalhorgés idáig is ejutott, emberek aludtak itt már, a huszadik század emberei.

Ugyancsak elcsodálkoztak a több száz éves almu sziklatömbök és szétmorzsolódott kővek, hogy ismét emberi hangokat, lönyerítést hallottak; nagyot sóhajtottak bizonyára, azt hívné, hogy még a középkor lovagvilágát élék, a fegyvercsörrenés pedig a nehéz páncélba öltözött sisakos zsoldosoktól ered, kik most indulnak portyázó utjukra.

Gabor angyal fujhatott a trombitájába — gondolhatták — és türelmesen várják, hogy mikor jő rájuk a sor, hogy megelevenedjenek és zárt többé alakuljanak, melyből ismét erős, megközelíthetetlen varrat formálhatnak.

Denevér szárnyal el melletttem, az elmulás árzete kinez.

Hagyjuk itt a titokzatos lovagkort, sóhajaival és legendaival, vegyuk elő a kretát és írjuk fel a jelen jel-zavat:

— 120 ember, 60 ló!

Bogdányi Artur.

A malmok és az új termés. A malmok hozzáfognak az új termés megőrléséhez. Az újtermésről az a vélemény, hogy közép-termésűnk van s hogy olyan jó a buza minősége amint 1911 óta nem volt, a rozs a középtermés átlagán felül hozott, az árpatermés jó középtermés, rozs és árpa is kitűnő minőségű és ugy a rozs-, mint az árpatermés többlete pótolja azt a hiányt, ami a kisebb buzavetési terület következtében mutatkozik. A malmok a háboru óta valóságos rekordmérélegeket publikáltak, szerették volna megdrágítani az őrlést s arra való hivatkozással, hogy már négyszer kellett a munkabéreket emelni, sőt ötödször is kénytelennek lesznek felemelni a munkabéreket, az őrlési díj megdrágítását kérték, ezt a kérelmüket azonban nem teljesítették, mert a kormány nem akarta tulon tul megdrágítani a kenyérlisztet s meghagyta a lisztre a múlt évben megállapított legmagasabb árakat, ellenben megjavította a liszt minőségét, minthogy az idén 80 százalékot örölnek a búzából mult évi 82 helyett.

A közkatonák nősülése. Egyes katonai parancsnokságok a legénységi állományban levő katonák nősülési engedélyét csak ama feltétel mellett adják ki, ha a menyasszony kötelezi magát, hogy az állammal szemben mindennemű törvényes elítélési igényről lemond, még az esetre is, ha leendő férje a háboruban elesik. A honvédelmi miniszter most rendeletet adott ki, melyben az ilyen rendelkezést törvénytelennek mondja és utasítja a katonai hatóságokat, hogy a legénység nősülési szándékai elé a jövőben mesterséges akadályokat ne gördítsenek.

Zsircepészlet Aradon. Aradról jelentik: Aradon kiderült, hogy egyes heutesek nagyobb zsirkeszletet kocsiakra pakoltak és a szállítmányt azzal az állítással, hogy a katonaság részére szállítják a városba sikeresen átsempésztek a vámnál Ujaradra, ahonnan aztán küldték széjjel. Arad város most erélyes intézkedéseket hozott, amelyek határozottan megtiltják a zsirnak a városból való kivitelét.

A hazatért Deutschland. Berlinből jelentik: Gerard amerikai nagykövet a Munchener Zeitung munkatársának kijelentette, hogy a Deutschland a megtörhetetlen német energiának és alkotmányának életjelét vitte magával Amerikába. A Deutschland utja a legfontosabb esemény az Unió és Németország közti viszony szempontjából. Egész Amerika el van telve csodálattól és tisztelettől a Deutschland teljesítménye iránt, amely a németeknek Amerikában nagy politikai sikert biztosított. Brémából jelentik: A Deutschlandot megérkezésekor Lohmann Alfréd udvozolta. A Deutschland olyan teljesítményt vitt végbe. — mondta Lohmann — ami méltó Bréma nagy elődeire. A birodalom minden részéből nagy számban érkeztek az üdvözölő táviratok, amelyek között ott volt Gerard amerikai nagykövete, Bethmann-Hollweg birodalmi kancellaré és a birodalom minden nevezetesebb emberé. A Deutschland üdvözlése különösen a Vulkan gyárnál volt lelkes. A fehér kendők ezrei lobogtak feléje, ágyuk üdvövéseket tettek és szakadatlanul szóltak az ének és zenekarok. Kevéssel tizenkettő után a Deutschland megállott a disztribúció előtt, ahol a polgármester az előkelőségek élén fogadta, köztük Oldenburg herceggel, Zeppelin gróffal és másokkal. A Deutschland fogadtatása felejthetetlen benyomásokat szerzett.

Meggyilkolt csecsemő. Aradról jelentik: Egy katona borzalmas leletre bukkanat tegnap az aradmegyei Pankota temető árkában. Az árkban egy gyermekholttest volt, amelynek feje hiányzott, két lába és a kezek pedig el voltak válválva a törzstől. A körülötte levő feltúrt homokból arra lehet következtetni, hogy az arra járó sertés csorda csonkította meg a gyermeket. Az ügyben a csendőrség rögtön vizsgálatot indított s a gyanú egy Gertik Ilka nevű leányra hárult, aki pár hete jött Pankotára, ahol lehetegedett. Az orvosi vizsgálat megállapította, hogy a kisgyermekot zsinagoga ölte meg. Vallatni kezdték a lányt, a ki bevallotta, hogy ő vitte ki gyermekét a temető árkába, azt azonban hogy megfojtotta volna, tagadja. A leányt őrizetbe vették.

Fehértemplomi származású tudós halála Németországban. Wiesbadenből jelentik, hogy ott 24 év hetven éves korában meghalt Arnold János nyugalmazott műegyetemi tanár. Az elhunyt m. gyarországi származású volt. A temes megyei Fehértemplomban született 1849-ben. A mérnöki pályára lépett s amikor 1873-ban a bécsi nagy gazdasági megrázkódtatás folytán elveszítette állását, Németországba ment és ott állami szolgálatba lépett. Elsőrendű mérnöki képeségei révén ott csakhamar igen nagy tekintélyre tett szert, úgy, hogy nemsokára rábízta a wilhelmschafeni hadikikötő építésének vezetését. E munka befejezése után meghívták tanárnak a braunschweigi műegyetemre, ahonnan a hannoveri műegyetemre került. Ismételt képviselte Németországot építész kongresszusokon, sőt Amerikából is sok esetben kikérték szaktanácsait. Két évvel ezelőtt nyugalomba vonult. Arnold tanár egész életében nagy ragaszkodást mutatott szülőhazája iránt s annak a szakmájában a fejlődését állandóan a legéberebb figyelemmel kísérte.

Az Est. A magyar újságok között Az Est az egyetlen, amelynek kiváló munkatársai mindig és mindenütt ott vannak, ahol helyes és pontos értesüléseket szerezhetnek be lapjuk, a magyar közönség és a külföld részére. Az Est éppen így kiterjesztette tudósító-szervezetét minden magyar vidékre, sőt még a kisebb helységeket is bevonta hálózatába. A tökéletes szervezethez ereje letörülhetetlenül rajta van. Az Est minden egyes példányán, aminek legbiztosabb mértéke az olvasó közönségnek. Az Est-tel szemben megnyilvánuló, s állandóan fokozódó bizalma és szeretete. Ezért lett a legelterjedtebb magyar lap. Az Est, a világsajtó egyik leghatalmasabb organuma, amely a külföld előtt is fogalomná nőtt s amelyről az egész művelt világon tudják, hogy hírszolgálatára a legmegbízhatóbb és elterjedtsége is Európa legelső lapja köze emell.

A gőzgépközlelők és kazánfűtők vizsgálata a Temesvárott szervezett bizottság által 1916. évi szeptemb. hó 3-án reggel 8 órakor a m. kir. államvasutak műhelyépületének helyiségében fog megtartatni. A vonatkozó szabályszerűen felszerelt kérvények a m. kir. iparfelügyelőséghez Temesvár (Józsefváros), Küttl-tér 2. sz. címre való legkésőbb a megelőző napon nyújtandók be.

HIRDETÉSEK

12962—1916 sz.

Hirdetmény.

Az orosz hadifogoly munkások minden figyelemztetés dacára polgári ruhában minden megkülönböztető jelvény nélkül járkálnak az utcán.

A katonai hatóság utasítása folytán felhívom a munkaadókat, hogy minden az oroszok által viselt polgári ruhadarabot a balkaron karszalagszerűen sárga olajfestéssel jelöljenek meg. Ha valamelyik munkaadó ezt megtenni elmulasztja a város fogja az illető költségére a ruhát megjelöltetni.

Versecz, 1916. évi augusztus hó 14-én.

Bodry, polgármester h.

12537—1916. sz.

Hirdetmény.

A m. kir. pénzügyminiszternek a huszfilléres nikkellérmek bevonásáról szóló rendelete.

A magyar szent korona országai kormányának a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok kormányával a törvényhozás jóváhagyása utólagos kiegészítésének fenntartása mellett, megállapodáshoz képest a huszfilléres nikkellérmek teljes bevonása a következő határozatok mellett elrendeltetik:

1. A huszfilléres nikkellérmek 1917. évi január 1-jével törvényes forgalmon kívül helyeztetnek. Ezek az érmek ennél fogva a magánforgalomban fizetéképp még csak bezárólag 1916. évi december 31-ig fogadandók el névértékben még pedig az 1892: XVII. t. c. 19. §-ának határozatához képest.

2. Huszfilléres nikkellérmek a m. kir. áll. pénztárak és hivatalok által többé nem adhatók ki, ellenben a m. kir. állami pénztárak és hivatalok kötelesek azokat bezárólag 1917. évi április 30-ig mindennemű fizetéseknel és beváltás végett névértékben, és pedig az 1892: XVII. t. c. 19. §-a határozatához képest elfogadni.

Versecz, 1916. évi augusztus hó 11-én.

Dr. Rezuca, kir. tan., polgármester.

4434—1916. sz.

Hirdetmény.

Az 1916. évi jövedelemadó kiszámítási javaslatokat tartalmazó lajstrom a mai naptól kezdve 8 napon át a városi adóhivatalban közzétehető tételre kiadva, hogy ezen lajstromot bármely (tehát nemcsak jövedelemadó köteles) adózó megtekintheti és azok ellen észrevételeit írásban a tárgyalás megkezdéséig a temesvári m. kir. pénzügyigazgatóságnál, a tárgyalás megkezdése után pedig írásban vagy előszóval a felosztási bizottság előtt megteheti.

A tárgyalások a városháza nagy üléstermében és naponként d. e. fél 9 órától kezdve következő sorrendben tartatnak meg:

1916. évi szeptember hó 4-én:

Adler Endre, kereskedő és malomigazgató
Adler István, kereskedő
özv. Adler Miksané, magánzó
Akimovics Péter, sertés és marha kereskedő
Berg Ede, fűszerkereskedő
Berg Samu, „
Bogdanovits György, timár
Bre nich Antal, borkereskedő
Bricz József, malomvezető
Dr. Butorka Sebő, tanár
Dr. Dajkovits István, ügyvéd
Dedurek Ferencz, marhakereskedő
Ditrichstein Bernát, bizományos
Eberhardt Ede, üvegkereskedő.

1916. évi szeptember hó 5-én:

Firneisz Károly, bor- és szesznagykereskedő
Franczem Dominik, korcsmáros
Frish Gyul, birtokos
Frish Hugo, kereskedő

Füfist István Henrik, fűszerkereskedő
Gábor Lajos, dohánynagyárus
Gückmann David, kavés és vendéglős
Georgievic Janos, fakereskedő
Georgievic Milan, földbirtokos és kereskedő
Grünwald Bódog, földbirtokos
Guist Gusztáv, takarékpénztári igazgató
Gumbinger Károly, szőlőbirtokos
Györi Imre, kereskedő
Györi Mór, női divatárus és rőfűszerkereskedő
Hauser Károly, kereskedő és szőlőbirtokos
Heinrich József, építész és szőlőbirtokos.

1916. évi szeptember hó 6-án:

Hemberger Győző, bor- és szesznagyk. és földb.
Herczog József, gyógyszerész
Herter Zsigmond, divat- és rövidárkereskedő
Hofmann Károly, tőkepenzes és borkereskedő
Holländer Bernát, bérő, katonaszáll.
Janaasz Mihály, ny. honvédőrmester
Kehrer Antal, borkereskedő
Kehrer József, „
Klauber Jakab „
Kleer Jakab, törzsbőrmester és szőlőbirtokos
Klier Károly, földbirtokos
Cohn Dávid, vendéglős
Kohn E. Fulop, terménykereskedő
Kohn Hugo, szállodás
Ifj. Krausz Péter, cipőgyáros

1916. évi szeptember hó 7-én:

Kunczo József, magánmérnök
Küchler Bela, gyógyszerész
Langer Balint, fűszerkereskedő
Lenhardt Jakab „
Dr. Lichtscheindl Ernő, orvos
Lungin Istvánné, korcsmáros
Mateics Mate, fakereskedő és szalámigyáros
Mihajlevits László, szőlőbirtokos
Milleker Bódog, tanító
Milleker Ignác, szőlőbirtokos
Ifj. Müller János, szőlőbirtokos
Nancics Gyorgyevits Voja, földbirtokos
Naschitz Ede, bizományos
Nenadovics Milos, fűszerkereskedő.

1916. évi szeptember 9-én

Obradovits Boriszlav, földbirtokos
Ostheimer Marton, ügynök, borkereskedő
Osztóics Ivan, ügyvéd
Paszi Gyula, földbirtokos
Petrovits Vazul, ruhakereskedő
Presinger Anita, borkereskedő
Dr. Prosteán Oktav, orvos
Radak Szvetiszlav, szűcs
Ruckert Jozsef, szőlőbirtokos
Schenk Ferencz, vendéglős
Scherter Imre, vaskereskedő
Schifnozska Manó, tanító
Schlarp Károly, fűszerkereskedő
Schüssler Antal, vendéglős.

1916. évi szeptember 11-én:

Dr. Spatanu Kornél, ügyvéd
Stark Jozsef, építész
Steiner Sándor, divatárkereskedő
Seemayer Albert, szőlőbirtokos
Seemayer Alajos „
Seemayer Jakab, „
Dr. Seemayer Károly, kir. közjegyző
özv. Seidi Gyulané, gépgyáros
Sennar Teofil, fakereskedő
özv. Singer Adolfné, földbirtokos
Szavics Gedeon, fűszerkereskedő
Szigvár István, es. és k. főhadnagy
Stojkovits Péter, házbirtokos
Tange Mihály, mészáros
Tausz Rezső, elemiszerkereskedő
Tohr Antal, takarékpénztári igazgató
Dr. Trebtsch Gyula, orvos.

1916. évi szeptember 12-én:

Unger Jozsef, fűszerkereskedő
Urochvits Szvetozár, földbirtokos
Wassermann Hugo, ruhakereskedő
Welfert Gusztav, borkereskedő
Wessl Adolf, „
Wiedl János, korcsmáros és borkereskedő
Wolffner Vilmos, borkereskedő
Zmejanovits Gabor, g. kel. szerb püspök
Zottmann Károly, szőlőbirtokos
Zottmann Sándor, sörgyáros
Hüne wadel Arnold, földbirtokos
Meyer Fritz, szőlőbirtokos

Reiff Frank Hermann, szőlőbirtokos
Stunci Hans
Özv. Gruber Emilia, eczetgyáros.

1916. évi szeptember 13-án:

Dr. Dezső Gyula, orvos
Menczer Bernat, terménykereskedő.

Városi adóhivatal:

Versecz, 1916. évi augusztus hó 25-én.

Bodry, adóügyi tanácsnok mint hivatalfőnök

12665—1916. sz.

Hirdetmény.

Az 1886. évi XXI. tc. 7 és 8 szakasza alapján ezennel közhírré tétetik, hogy a városi törvényhatósági bizottságnak f. é. július hó 31-én 114 jkvi (11410 ikt.) 1916. sz. alatt a városi közoktatóterveinek elfogadása tárgyában hozott határozata f. évi augusztus hó 17-től kezdve 15 napon át Held Gusztáv vár. tanácsnok irodájában a hivatalos órák alatt közszemlére ki lesz téve.

Versecz, 1916. évi augusztus 11-én.

Dr. Rezucha kir. tan., polgármester.

4305/1916. sz.

Adófizetés iránti hirdetmény.

Alulírott városi adóhivatal ezenvel felszólítja mindazokat a kik a községi adókönyvben előírt és az 1909. évi XI. tc. 26. §-a értelmében esedékes adótartozásukat e hó 15-éig be nem fizették, hogy azt, járulékaival együtt a jelen hirdetmény közhírré tételétől számított 8 napon belül, vagyis e hó 31-éig az alulírott városi adóhivatalnál annál is inkább fizessék be, mert ellenkező esetben ellenük a zálogolási azonnal meg fog indittatni.

Városi adóhivatal.

Versecz, 1916. évi augusztus hó 17-én.

Bodry Mihály,

adóügyi tanácsnok, mint hivatalfőnök.

Kellő iskolai képzettséggel

TANONC

felvétetik a **Kirchner-féle** könyvnyomdában.

Hirdessen

a

„Délvidékben.”

Özv. Kirchner-féle műintézet

(Cégtulajdonos: **Kirchner Ernő**)

ajánja magát minden e szakmába vágó munkák

elkészítésére.